

عنوان مقاله:

حیات مرکزی عنصری پایدار در معماری خانه های سنتی شهر یزد با بررسی دونمونه ازخانه ها

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

الناز میرهاشمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی و غیرانتفاعی دیلمان لاهیجان، گیلان

سهراب غلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد هنر معماری تهران مرکز

خلاصه مقاله:

امروزه اکثر خانه ها بدون توجه به شرایط اقلیمی پیرامونشان طراحی و ساخته می شوند و این مسئله باعث مصرف مقدار قابل توجهی از انرژی به منظور فراهم آوردن شرایط آسایش در فضاهای مسکونیشده است. به دنبال تغییر در شرایط و عوامل مؤثر بر گسترش شهرها و افزایش ابعاد آن ها توجه دوباره به حوزه های درونی شهر و آنچه از پیش وجود داشته به عنوان یک اصل تعیین کننده و اجتنابناپذیر در جهت پایداری شهری بوده است. معماری سهم به سزایی در این میان بازی کرده و از این رو معماری پایدار را در مجموعه مباحث توسعه پایدار حائز اهمیت می کند. با مطالعه در معماری بومی مناطق کویری نظیر شهر یزد و نحوه تعامل انسان بومی با محیط در می یابیم که تفکر پایداری محور، رویکردی نوین و بی سابقه نیست. پژوهش پیش رو به تبیین نقش فضاهای باز بویژه حیاط مرکزی در هم سوئی معماری بومی کویر با اصول پایداری می پردازد و خانه های حیات مرکزی شهر یزد را به لحاظ پایداری مورد ارزشیابی قرار می دهد. در مسیر پژوهش به بررسی اصول معماری پایدار و تطبیق این اصول با این خانه ها پرداخته شده است. این تحقیق با مطالعه کیفی صورت گرفته و ابزار گردآوری داده ها مطالعه ی منابع مکتوب می باشد. تکنیک به کار رفته فرایندی ازنوشتار می باشد و با تصحیح استاد راهنما و راهنمایی ایشان صورتگرفته است. در مسیر تحقیق جهت تبیین نقش فضاهای باز در پدیداری معماری بومی پایدار به معماری پایدار و اصول آن در خانه هایمنتخب در نمونه گیری مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج حاصل ازتحقیق، حاکی از نقش محوری و اساسی فضاهای باز حیات مرکزی در خلق معماری بومی پایدار شهر یزد است و می تواند در الگوهای معاصر نیز کارآمد باشد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، حیات مرکزی، خانه های سنتی، شهر یزد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273384>

